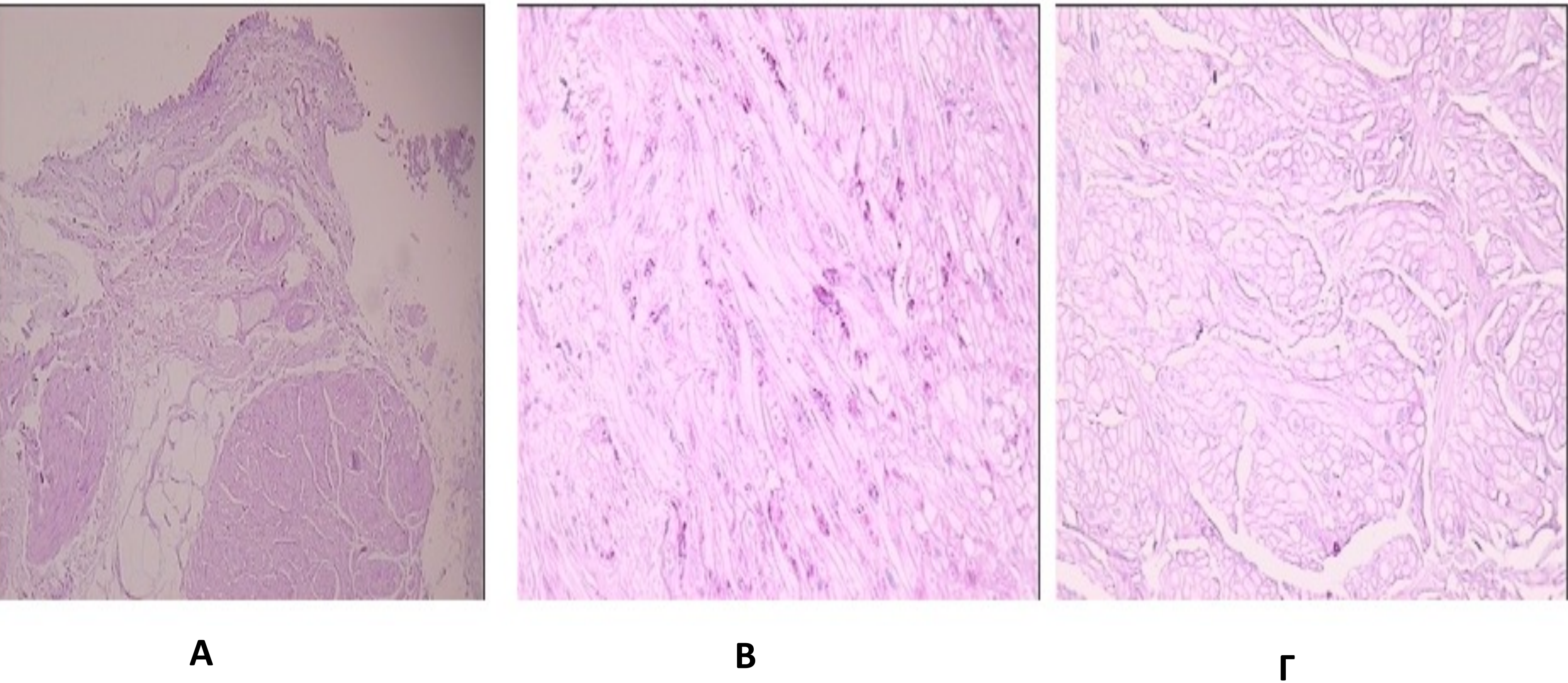

Εισαγωγή

Οι ιστολογικές αλλαγές στο τοίχωμα της ουροδόχου κύστεως ασθενών με χρόνιο υποκυστικό κώλυμα δεν είναι καλά μελετημένες. Η εναπόθεση γλυκογόνου στον εξωστήρα μυ είναι ένα συχνό εύρημα, ωστόσο δεν υπάρχει κοινώς αποδεκτό σύστημα βαθμονόμησης αυτής της εναπόθεσης, ενώ δεν είναι ξεκάθαρη η συσχέτιση της με ευρήματα στην ουροδυναμική μελέτη.

Εικόνα 1. Α) Εικόνα φυσιολογικού βλεννογόνου ουροδόχου κύστεως, Β) Μυϊκός χιτώνας με εναπόθεση γλυκογόνου, Γ) Μυϊκός χιτώνας χωρίς εναπόθεση γλυκογόνου

Αποτελέσματα

Πενήντα ασθενείς και είκοσι μάρτυρες έλαβαν μέρος. Αυξημένο γλυκογόνο παρατηρήθηκε σε 37 (74%) ασθενείς και 2 (10%) μάρτυρες, αντίστοιχα (p<0,01, OR:25,6, 95% CI: 5,2-125,8) (πίνακας 1). Στην ανάλυση της υποομάδας των ασθενών με απόφραξη, δεν υπήρχε στατιστικά σημαντική διαφορά μεταξύ της βαρύτητας εναπόθεσης γλυκογόνου αναλόγως του IPSS, της πίεσης του εξωστήρα στη μέγιστη ροή (PdetQmax) και της διάρκειας των συμπτωμάτων (πίνακας 2). Στην πολυπαραγοντική ανάλυση λογιστικής παλινδρόμησης, το ιστορικό επίσχεσης ούρων ήταν η μόνη μεταβλητή που σχετίστηκε με υψηλή εναπόθεση γλυκογόνου (p=0,019) στους ασθενείς με απόφραξη.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ

Τα αποτελέσματά μας καταδεικνύουν αυξημένη εναπόθεση γλυκογόνου εξωστήρα σε ασθενείς με υποκυστικό κώλυμα λόγω ΚΥΠ, αλλά ο βαθμός της εναπόθεσης δε σχετίζεται με την ένταση και τη διάρκεια των συμπτωμάτων καθώς και με τις ουροδυναμικές παραμέτρους.

Μεταβλητή	Απόφραξη	Απουσία απόφραξης	P value	Odds Ratio (CI 95%)
Γλυκογόνο (+)	37 (74%)	2 (10%)	<0.01	25.6 (5.2 – 125.8)
Γλυκογόνο (-)	13(26%)	18 (90%)		
Σύνολο	50	20		
Γλυκογόνο 0	13 (26%)	18 (90%)		
Γλυκογόνο 1	12 (24%)	2 (10%)		
Γλυκογόνο 2	10 (20%)	0		
Γλυκογόνο 3	15 (30%)	0		

Πίνακας 1. Σύγκριση εναπόθεσης γλυκογόνου σε ασθενείς με απόφραξη και χωρίς απόφραξη

Μεταβλητή	Γλυκογόνο 0	Γλυκογόνο 1	Γλυκογόνο 2	Γλυκογόνο 3	P 1 vs 2	P 1 vs 3	P 2 vs 3
Αριθμός	13 (26%)	12 (24%)	10 (20%)	15 (30%)			
Ηλικία (έτη)	73.3 ± 6.2	70 ± 4.4	67.2±6.9	72 ± 6.2	0.15	0.57	0.09
IPSS	17 ± 3.8	22 ± 6.6	19.9±4.9	22.5 ± 6	0.44	0.81	0.27
Qmax (ml/sec)	6.2 ± 3.3	5.1 ± 2.4	5.5±1.1	3.9 ± 2	0.62	0.20	0.03
PdetQmax (cm H ₂ O)	95.6 ± 18.8	112 ± 52	103.4±18	109 ± 25	0.63	0.86	0.55
BOOI	83.4 ± 23.9	102 ± 54	92.3±16.7	101 ± 28	0.56	0.94	0.37
Διάρκεια LUTS (έτη)	4.5±4.1	7.7±5.6	5.5±6.5	5.3±4.4	0.43	0.30	0.95

Πίνακας 2. Δημογραφικά χαρακτηριστικά και ουροδυναμικές παράμετροι σε ασθενείς με εναπόθεση γλυκογόνου

Υλικό και μέθοδοι

Επιλέχθηκαν δεδομένα από 57 ασθενείς με καλοήθη υπερπλασία του προστάτη με ουροδυναμική επιβεβαίωση της απόφραξης και 20 μάρτυρες χωρίς απόφραξη, που υποβλήθηκαν σε διουρηθρική επέμβαση για πρωτοεμφανιζόμενο νεόπλασμα ουροδόχου κύστεως. Μετρήθηκε η εναπόθεση γλυκογόνου στο τοίχωμα της ουροδόχου κύστης μετά από λήψη βιοψιών διουρηθρικά.

Η εκτίμηση της περιεκτικότητας σε γλυκογόνο πραγματοποιήθηκε χρησιμοποιώντας τη χρώση Periodate Acid Schiff (PAS) (εικόνα 1). Η λαμβανόμενη βαθμολογία κυμαινόταν από 0 (χωρίς χρώση) έως 3 (χρώση του εξωστήρα έως το ουροθήλιο). Βαθμολογία 1 έλαβαν οι ασθενείς όπου αναγνωρίστηκε γλυκογόνο στην πλευρά του εξωστήρα δίπλα στον ορογόνο, ενώ βαθμολογία 2 εκείνοι με παρουσία γλυκογόνου μεταξύ ορογόνου -ουροθηλίου.

Υποανάλυση πραγματοποιήθηκε επίσης στους ασθενείς με απόφραξη, για να συσχετιστεί ο βαθμός εναπόθεσης γλυκογόνου με διάφορες ουροδυναμικές παραμέτρους.